

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2014 r. – H-O-T Servicecenter Nürnberg i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: -O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Norymberga, Niemcy), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Norymberga) (przedstawiciele: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler i T. Woltering, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego w przedmiocie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz ograniczenia „dopłaty EEG” (dopłaty przeznaczonej na finansowanie źródeł energii odnawialnej w Niemczech) w przypadku odbiorców energochłonnych [pomoc państwa SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)] (Dz.U. C 37/73 z dnia 7 lutego 2014 r.);
- połączenie niniejszego postępowania z tym zapoczątkowanym wniesioną w dniu 21 marca 2014 r. przez Niemcy skargą o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- tytułem żądania ewentualnego, dołączenie do akt niniejszej sprawy akt postępowania wszczętego skargą Republiki Federalnej Niemiec;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku korzyści

Skarżące podnoszą, że przewidziany w Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej: „EEG”) system szczególnych wypłat wyrównawczych nie przysparza odbiorcom energochłonnym w sektorze hutniczym w ogóle, a w szczególności skarżącym nr 2 i 24 żądanych korzyści.

2. Zarzut drugi, dotyczący braku korzyści selektywnej

Skarżące podnoszą, że ten system szczególnych wypłat wyrównawczych nie przysparza im żadnej korzyści selektywnej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

3. Zarzut trzeci, dotyczący braku użycia zasobów państwowych

Skarżące podnoszą, że ten system szczególnych wypłat wyrównawczych nie stanowi pomocy „przyznawanej przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych”.

4. Zarzut czwarty, dotyczący braku zakłócenia konkurencji

Skarżące podnoszą, że ten system szczególnych wypłat wyrównawczych nie zakłóca też konkurencji w ramach Unii Europejskiej.

5. Zarzut piąty, dotyczący braku wywierania wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi

Skarżące podnoszą, że ten system szczególnych wypłat wyrównawczych nie wywiera też wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że zniesienie lub zmniejszenie skali stosowania systemu szczególnych wypłat wyrównawczych narusza prawa podstawowe skarżących

Skarżące podnoszą, że zakwalifikowanie systemu szczególnych wypłat wyrównawczych jako pomocy lub też zmniejszenie skali jego zastosowania nie tylko wykracza poza jasno określone przez Trybunał granice wykładni art. 107 TFUE, lecz również narusza podstawowy materialny wymóg równego rozłożenia ciężarów. Zniesienie lub zmniejszenie skali stosowania systemu szczególnych wypłat wyrównawczych narusza więc prawa podstawowe skarżących, w tym również te wywodzone przez nie z karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

7. Zarzut siódmy, dotyczący tego, że system szczególnych wypłat wyrównawczych jest objęty decyzją Komisji z dnia 22 maja 2002 r.

Skarżące podnoszą, że w decyzji z dnia 22 maja 2002 r. Komisja wyraźnie stwierdziła, iż EEG i związane z nią „systemy wyrównawcze” nie spełniają kryteriów koniecznych uznania ich za pomoc⁽¹⁾. Decyzja ta obejmuje również rozpatrywany system szczególnych wypłat wyrównawczych.

8. Zarzut ósmy, dotyczący oczywistego błędu w ocenie i niewystarczającej analizy wstępnej

Zdaniem skarżących Komisja nie przeprowadziła wystarczającej analizy wstępnej i nie dostrzegła zatem tego, że systemy szczególnych wypłat wyrównawczych dla odbiorców energochłonnych są uzasadnione ze względu na cel, charakterystykę i strukturę wewnętrzną EEG i nie stanowią zatem korzyści selektywnej.

9. Zarzut dziewiąty, dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym

Skarżące podnoszą, że w każdym razie Komisja powinna była przed wydaniem decyzji o takiej wadze prawnej wysłuchać ich stanowisk.

10. Zarzut dziesiąty, dotyczący niewystarczającego uzasadnienia

Wreszcie skarżące podnoszą, że decyzja o wszczęciu postępowania nie została w istotnych kwestiach w odpowiedni sposób uzasadniona.

⁽¹⁾ Pismo Komisji z dnia 22 maja 2002, C (2002) 1887 wersja ostateczna/pomoc państwa NN 27/2000 – Niemcy.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2014 r. – egeplast international przeciwko Komisji

(Sprawa T-291/14)

(2014/C 223/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: egeplast international GmbH (Greven, Niemcy) (przedstawiciel: A. Rosenfeld, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) w przedmiocie wsparcia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oraz ograniczenia „dopłaty EEG” (dopłaty przeznaczonej na finansowanie źródeł energii odnawialnej w Niemczech) w przypadku odbiorców energochłonnych;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: brak sprzyjania w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE

— Strona skarżąca podnosi, że przewidziany w Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien (niemieckiej ustawie o uprzywilejowaniu energii odnawialnych, zwanych dalej: „EEG”) system szczególnych wypłat wyrównawczych nie stanowi sprzyjania skarżącej w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, lecz łagodzi jedynie znaczne obciążenie, jakie zostało na nią nałożone poprzez ustanowienie dopłaty EEG. System ten rekompensuje częściowo to obciążenie, nie przysparzając jednak korzyści.

2. Zarzut drugi: brak selektywności

— Strona skarżąca podnosi następnie, że, ze względu na to, iż system ten nie ogranicza się do niektórych przedsiębiorstw czy też produkcji niektórych towarów, nie ma on selektywnego charakteru, co wyjaśnia różnorodność profili objętych nim przedsiębiorstw. Stanowi on integralną część EEG 2012 i umożliwia funkcjonowanie systemu obciążeń spójnego z systemem EEG.